

هدف از این پژوهش بررسی تاثیر پرخی از عوامل خانوادگی، اجتماعی و آموزشگاهی در بکارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات توسط دانش آموزان از دیدگاه معلمان مقطع متوسطه شهر تهران می باشد. روش پژوهش در این تحقیق توصیفی و پیمایشی می باشد. نمونه مورد بررسی در این پژوهش شامل ۲۰۰ نفر از معلمان مقطع متوسطه شهر تهران می باشد که دوره مربوط به فناوری اطلاعات و ارتباطات را گذرانده اند. این افراد با استفاده از نمونه چند مرحله ای انتخاب شده اند به این ترتیب که مناطق ۱۹ گانه آموزشی تهران به ۵ طبقه جغرافیایی ۱. شمال ۲. جنوب ۳. شرق ۴. غرب ۵. مرکز تقسیم شده اند و از هر طبقه به شیوه قرعه کشی یک منطقه آموزشی انتخاب گردیده است و به صورت تصادفی از هر منطقه معلمان انتخاب شده اند. این پژوهش در مدارس مقطع متوسطه شهر تهران در سال تحصیلی ۸۶-۸۵ به اجرا در آمده است. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه محقق ساخته می باشد که پس از به دست آوردن روایی و پایایی سوالات پرسشنامه به کار گرفته شد.

این پژوهش شامل ۱۴ فرضیه می باشد که تمامی آنها بعد از استفاده از آزمون خی دو با سطح معنی داری ($p < 0.05$) مورد تایید قرار گرفته است.

نتایج این تحقیق نشان میدهد که عوامل خانوادگی (شغل، تحصیلات، وضعیت اقتصادی و میزان استفاده) و عوامل اجتماعی (رسانه، بازار و محیط اجتماعی) و عوامل آموزشگاهی (نگرش مدیران، نگرش معلمان، نگرش همسالان، وجود امکانات آموزشی، آزادی عمل دانش آموز، فعالیتهای فوق برنامه و محتوای برنامه درسی) بر بکارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات توسط دانش آموزان موثر است.